

பீ :

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாரிசிரியதி-முன் ஞானை.

இத--மயங்கு மனம் மருகப்பெற்ற ஆழ்வார்தான் தனக்கும், பரபரிக்கப்படத் தருமான கம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த எவ்வு நிவர்ப்புத்தொழில் இவ்வாறான பிரபந்தம், திருவிருத்தம், திருவாரிசிரியம், பெரியதிருவந்தாதி, திருவாய்மொழி என்ற வேறு பிரபந்தங்களும் கம்மாழ்வாரருடைய நிவரணத்தொழில். இவ்வாறும், முறையே எவ்வு நெய்தல்வளர் காரணம். காரணியப் பிரபந்தத்தின் மூன்றாவது ஆயிரவிய இயற் பாயில் இது குறுகலாகும், பஞ்சாவேத காரணமாம்.

ஆழ்வார் தமது ஞானக்கண் ஹக்கு இவ்வாறான எம்பெருமானை நோக்கி, 'நெயர்நா அதுபயிப்பதற்கு இடைபுறான நேரம் எம்பந்தந்த அத்தத்த தந்தருளவேணும்' என்று எம்மாற எம்பந்த நிவர்த்தியை அபேஷித்தார்--முதல் பிரபந்தமாயிவ திருவிருத்தத்திற். ஆழ்வார் அப்படி பிரார்த்தித்தபோதிலும், எம்பெருமான் இவ்வாழ்வாருக்குவரவோடு காட் டிக்கு என்மையாகச் சில நிவர்ப்புத்தொழிலை வெளியிடுகின்ற எம்மாறிகளைத் திருத்திப் பணி கொள்ளத் திருவுள்ளம் பற்றினவருகவாரவே "பொய்ச்சிந்த ஞானமும் பொய்கா கொழுக்கு மழுக்குடம்புமிக்கின்ற கீதைய இனிவாருகமம்" என்று இவர் அபேஷித்த போதே இவருடைய பிரார்த்தனையைத் தங்குத்த தந்தருளியினி. "இவ்வாழ்வார் இத்த எம்மாறத்தக விட்டு விவி ஒரு *எம்மந்தயிச்செய்தார் காட்டினே போய்த்தொருகை மென்ற பாதிப்பது கம்முடைய ஞானக்கண் அதுபயிப்பதற்காவெனவந்த வேடுகுளத்தகா க என்றே; அந்த குறுகலாகத்த இவர்க்கு எம் இக்கிடத்திரெயே வாய்க்கத் செப்பினோம்; இக்கே தானே இவர் குறுகலாகப் பண்ணிக் கவித்தாராய், அங்கதபயம் உண்டாகாமல் புறவென்கையிட்டுப் பிரபந்தக்காரைப்பெருகி நேரவேபாரமும் செத்தாராகட்டும்" என்று எம்பெருமான் திருவுள்ளம்பற்றித் தனது கங்குய ருபுருக விழுவினிக் காட்டிக்கொடுக்க ஆழ்வார் அவற்றத்தகண்டு பாமாவத்தம் பொயிவ அதுபயிக்கிருர் இத்திருவாரிசிரியத்திற். எம்மாற எம்பந்தத் தெய்வ பாமவத்திரெயே போனதின்பு அதுபயிக்கக்கூடிய எம்பெருமா வது மென்மையையும் கீதையையும் கருவருகையும் இக்கிருத்தகொண்டே கருத்தமாய் வது பாட்டானே அதுபயிக்கிருவரித்த.

ஆசிரியப்பாக்களினுக்கமத்த இத்திவர்ப்புத்தத்திற்குத் திரு ஆசிரியம் என்ற திரு காமம் வழங்கவந்தது. அதுபொன்றதற்கு எவ்வு பிராய் இயற்றிப் பரிந்துப் பெய்திற் விசியும் மூன்றாக்குத் குறையாகப் பகவத்களாய் அகலெனவையுத்த இத்திரிக் க பென் றும் அகலாய் மூலவது ஆசிரியப்பாசாய். இது--வேகலையாசிரியப்பா, சிவியங்குய வாயிரியப்பா முதலிய எவ்வு கலவையுமாய். பது; எம்மாறவுகளும் எத்திராய் தந்தவகா மூத்திராய் முதலது வேகலையாசிரியப்பா. எம்மாறவுகளும் எவ்வு பிராயேயே முதலது திரையங்குயவாயிரியப்பா. இப்பிரபந்தத்திற் 1, 2, 3, 6-ஆம் பாசாக்கள் வேகலையாசிரியப் பாக்கள்; 4, 5, 7-ஆம் பாசாக்கள் சிவியங்குய வாயிரியப்பாக்கள். அத்தாதித்தொட யாக் அகமத்ததாய் இப்பிரபந்தம்.

தனியாக் உரை.

காசிரியேவர் தாம்வழிக் கவிபுத்ததே வந்துதித்த
ஆசிரியப் பாவதரு வாய்வறறுல் வித்திரைத்
நேசிரினைப் பாய்துரினத் திவருகனத் தானனை
மாசனடய மனத்துகனத்து மறவாயல் வாய்த்துருமே.

காசிரியேவர்	புருஷாத்தத்திவருக்கள்கள்	நேசிரினை	தூரவாயல்
தாய்	உறுதிப்படுத்தகா	திவருகனத்	விவருகனத் மறுமாரிவாயல்
காசிரியேவர்	திவருகனத்திவருகனத்	தானனை	அவித்தனவாயுமாய்
காசிரியேவர்	திவருகனத்திவருகனத்	பாசிரியேவர்	கம்மாழ்வார்
காசிரியேவர்	திவருகனத்திவருகனத்	மாசனடய	அருவந்தா மனவத்தகனவதி
காசிரியேவர்	திவருகனத்திவருகனத்	மாசனடய	குறையகனத் தானத்திரெய
காசிரியேவர்	திவருகனத்திவருகனத்	மாசனடய	கவத்த
காசிரியேவர்	திவருகனத்திவருகனத்	மாசனடய	அருவந்தா மனவாயல்
காசிரியேவர்	திவருகனத்திவருகனத்	மாசனடய	மகனவாயல்

ஸ்ரீ :

சுழந்தர் நிருவாகமே காணம்.

பாடிக்கொட்டல்நாள் மம்மாநாள் அஞ்சிச்செய்த

திருவாசிரியம்.

ஸ்ரீ காலஞ்சி விநாயக பாயக்காரம் அன்னாச்சாராரியத் துபத்திய
உ.காவுடன் உ.க.பு.பு.

5578 செக்கிள முதிருத்தே யிக்க செஞ்சுடர்ப் பரிதிசுடி * அஞ்சுடர் மதியம்புண்ட *
பயகடர் புதின்ற பயகச்செய்யாய் * நிசுபுபஞ்சுளே நிசுபுபஞ்சுளே *
கடலோன் கையினைக் கண்டவனாறுபோல் * பீதகண்ட முடியுண் முதல *
மேதகு பங்கலனானிக்கு * செறி வாய்வுக் கண்டவன் சிவப்ப * மீதிட்டப்
பங்கலமேனீ யிப்பபகைப்ப * கச்சினைக் கண்டவன் வாயி அமளிவேறி *
எறிவடல் கலே எறிதுவி வளர்க்கு * சிவனா விக்ரி விக்ரிமுத விக்ரிமுதே *
தெய்வத்தூதர்கள் கைநொழக் கிடத்த * தாமதையித்தித் தனிப்பெகு வாயக! *
முடியுண்டதே செவாயேயே ! *

(உ)

பயக்க செம் } பயக்கச்செய்யாயே கையி
காவு } இடக்கச்செய்யாயே
நிசுபுபஞ்சு } நிசுபுபஞ்சுளே நிசுபுபஞ்சுளே
கடலோன் } கடலோன் கையினைக் கண்டவனாறுபோல்
மேதகு } மேதகு பங்கலனானிக்கு
பங்கலமேனீ } பங்கலமேனீ யிப்பபகைப்ப
கச்சினைக் } கச்சினைக் கண்டவன் வாயி அமளிவேறி
எறிவடல் } எறிவடல் கலே எறிதுவி வளர்க்கு
சிவனா } சிவனா விக்ரி விக்ரிமுத விக்ரிமுதே
தெய்வத்தூதர்கள் } தெய்வத்தூதர்கள் கைநொழக் கிடத்த
தாமதையித்தித் } தாமதையித்தித் தனிப்பெகு வாயக!
முடியுண்டதே } முடியுண்டதே செவாயேயே ! *

பயக்க செம் } பயக்கச்செய்யாயே கையி
காவு } இடக்கச்செய்யாயே
நிசுபுபஞ்சு } நிசுபுபஞ்சுளே நிசுபுபஞ்சுளே
கடலோன் } கடலோன் கையினைக் கண்டவனாறுபோல்
மேதகு } மேதகு பங்கலனானிக்கு
பங்கலமேனீ } பங்கலமேனீ யிப்பபகைப்ப
கச்சினைக் } கச்சினைக் கண்டவன் வாயி அமளிவேறி
எறிவடல் } எறிவடல் கலே எறிதுவி வளர்க்கு
சிவனா } சிவனா விக்ரி விக்ரிமுத விக்ரிமுதே
தெய்வத்தூதர்கள் } தெய்வத்தூதர்கள் கைநொழக் கிடத்த
தாமதையித்தித் } தாமதையித்தித் தனிப்பெகு வாயக!
முடியுண்டதே } முடியுண்டதே செவாயேயே ! *

* * *—[செக்கியமூலம்.] ஆழ்வார், தீழ்ப்பிப்பத்தமாயே திருவிருத்தத்தின் மூலப் பாட்டாக “ஆழக்குடம்பும்” என்ற தம்முடைய சீரத்தின் தன்மையைப் பேசினார்; இந்த மூலப்பாட்டாக அம்பெருமாறுடைய திருமேனியின் கவகநகரம்பற்றி விடுபட்டுப் போன மூலம். அப்பாட்டுமூலம் ஒப்புகின்றதான பருவத் திவ்யமங்கை விகாரத்திற்குப் பாரக்ருத வந்துக்கொண்டே ஒன்றை உபயோகமாக எடுத்தக்கூறுவதானது * ஒட்டுமாத் திவ்யம மூலப்பாட்டிப்புகுக்கொண்டே பெருப்பாட்டும், பட்டுமாதபாய்ப் புத்தென்றே காட்டுமாத் பாட்டு மோதி * என்றபடி அவத்யமேயாரினும், ஓர் உபயோகத்தைவிட்டு அதுபயித்ததேயே மோனத்திற்குப்பாட்டும், வேதாந்தக்கேதும் அப்படியே உபயோகிக்கொண்டே மீறுகின்றிருப்பதானும் இயல்புமாத்நாலும் இவ்வு ஓர் உபயோகத்தை விட்டுப்போகி அதுபயிக்கொள்.

‘பாவித்தோபகம’ என்றும் ‘ஆழதோபகம’ என்றும் உவமை இரண்டு வகைப் படும்; மூலம் சந்திரனைப் போன்றது—திருவடி தாமதமாய் போன்றது—என்றும்வகையே மேகம் பாவித்தோபகமாயும்; இனி ஆழதோபகமாயாவது—தமிழில் இவ்வொருவகைமையாகப்படும். பாவித்தமங்கை ஒரு விஷயத்தைக் கவிதைத் தம் புத்திமங்கைத்தானே ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதனைத் தருஷ்டார்த்தமாகக்கூறும் ஆழதோபகமாயும். இப்படியே பட்ட ஆழதோபகமமங்கை கூறுதல் எழுத்து—உபயோகம் பொருளானது ஒப்பற்றது என்பதைத் தெரிவிப்பதேயாகும்.

இப்பாசாத்தித் ஆழதோபகம வகுவிக்கப்படுகிறது. அம்பெருமாத் திருவகையில் திருப் பீதம்பாய் சாதுக்கொண்டுத்திருமூலத்தில் திருவாரிமேகமணித்த கொண்டும் இப்படியே மற்ற படியைத் திருவாரிமங்கைப் பூண்டுக்கொண்டும், செத்தமகை போன்ற திருவாரியும் திருக்கண்களும் விளக்கவும், உபயோகமான திருமேனியிவானது மற்ற சேகரமகையென்கை கற்றையும்காட்டும் விசேஷித்த விளக்கவும் கடவினிகடயே திருவாரித்தாழ்வாரென்தும் திருவாரியின்மீதே, திருக்கண்களார்த்தருஷ்டார்த்தமாக வகுவிக்கப் பொருத்தமான பாவித்தோபகம ஒன்றின்மையாக ஆழதோபகம அருவிக்கொண்டிருக்க மாகத்தெய்வமையானது ஒரு மாயமானது செத்தமகை மேகத்தைப் பீதமகையாகக் கூறுதற்கொண்டும், மீட்டத்தின் கந்தனத்தினே காரியம் அங்குக்கொண்டும், கண்டகை கந்தனத்தினே சந்திரனை அங்குக்கொண்டும், மூத்தகைய மூதகை மத்தும் பக திருவாரிமங்கையின் கந்தனத்தினே கந்தனத்தின்கையிற் புக்கக்கொண்டும் திரு அதாம் திருக்கண்களின் கந்தனத்தினே பகமாயமான திரிதொக்கையுடையதாயும் ஒரு கடலியே பன்னி கொண்டிருக்கதாம் கப்பலுக்குக்குமே அப்படியிவாரித்தது தென்கீர் திருக்கொண்டதாலுமாகத் திருப்பயிற் கொண்டிருக்கின்றமையாகத்தானித்தது.

செக்கி என்ற பெயர் சிறத்தத்தும் செவ்வானத்தத்தும் பெயர்; இவ்வே, செத்த மேகமென்றும், செவ்வானத்தின் தோன்றிய மேகமென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். மேகமங்கை மயிச்சொலிற் படியுமாதலானும், செக்கியமூலம் படித்திருத்தால் பீதமகையாகக் கூறுதற்போக்குக்குமாதலானும் “செக்கிய மூலமேகம்” எனப்பட்டது. அம்பெருமாத் உபயோகம்; மகை உபயோகம்; பீதம்பாய் உபயோகம்; செக்கியமூலம் உபயோகம்.

“கந்திரியியிவி கண்டெரித்தனொத்த கின்றுமாய்” என்ற திருவாரிமேகத்திற்கு காரியம் ஒப்புக்கொண்டுவதண்டாதலாக “மிக்கொடுக்கப் பித்திடி” எனப்பட்டது அம்பெருமாதலான மீட்டத்திற்கு கந்திரிய காரியம் உபயோகமாகப் போகாமையாக

உணவாயின அனந்திருக்கை தானே யாயபோகப்போனது ; எம்பெருமானது நிருவாகம் நினைவாக வந்த செனெயன்டா ; நிருவாகம் எந்தென்கண்டா ; லலாபிதாபுதாயசெய்யப் பெறென்கண்டா ; " இதை எவர்க்கு ஈயக்கொடுத்தம் " என்று ஆகல் ஒன்றாயத்தியம் அலாபம் கொடுக்கி உடையாடுமேல் போதமானது ; இந்த ஆகல்தான் அமுதவெள்ளம் இப்படிப்பட்ட ஆகல் பூண்டு " என் கண்ணினை சென்றகொனே கலிக்கும் தானே " " தாயோடு மனத்தானே பந்தித்தான் என் காயார எந்த கொனே வாழ்த்தகாரே " " அக்கடியங்கொடு எந்த கொனே அதுவாரானே " " என் மனச்செய்கி எந்த கொனே கனங்கு தானே " " அகியங்கன் நிருமுத்தத்த அடியார் தன்கன் இப்படிரு அருக்குமுடி என்டு பாதுகிடைத்தானே எந்த கொனே இருக்குவானே " " எந்தகை பாய்க்கை பக பாய்க்கை காய்கெருவிக்கொண்டு இதனை ஒரு ஆகல்தாயைப் போது போகை பாய்தமாரிருக்க ; இத்தப் போதபோக்கை கிட்டிட்டுக் கையோடாது குதகிய அப்பவன்களை அபேகித்த அக்குயிக்கும் அகத்தழங்கின்ற பாய்க்கன் அப்படியே அகியாடும் ; அய்க்கன் எக்கெடு செட்டாக் கைக்கென்ன ? என்டுருத் ஒடுமொடுக்கை வேர்த் அகைகை என்னுமையாகம்.

சென்கித்த குணமுடைய மனாக்கன் இப்படிப்பட்ட அபுதா பன்க்கன் கையினே கித்தயாக வந்த சென்கித்தாயும் உதந்தத்தன் கிடுவர்கன் ; சென்கொன்ன அமுதவெள்ளத் திடுமேலே அய்க்கன் கன்னி கிருப்பர்கன் என்டுருத் மேல்.

நிருவாகமுருகிய இயற்கை பெரிதாய், காயாய் பெருகிதல் பெரிதாய், கனகம் தாய்த பெரிதாய், கன்னிடு பெரிதாய் தென்கியோர் குறிப்பு (இதற்குறதி) கொக்கென்கு குத. " கடுமாக்கையகை தென்குத கொக்கென்கு குறிப்பினே " என்றபடி எம்பெருமா றேடு உடவேனுமென்கிற ஆகலையோக்கையே தென்கியோர் குறிக்கொன்னிருப்பர் கன்றகாது. இங்குத் தென்கியோர் என்றது நிருவாகமுடையோகியும் அய்க்கையோக்கையாகும்.

" அலாபவதவிடுகுதியுக்க " என்ற தென்கிடு " கிடுப்பு கிட்ட " என்ற கையினே அலாபாதல் அன்பு இன்பு தோல் அழகம் என்ற ஒருமொருட் பன்மொழிகளை இகைத்தத் தொடுத்திருப்பதற்குப் பகையாடைய நிருவாகனை முடிமேகையித்த தென்கையே ஆகலப் புகும் கிடியத்தின் ஆழ்கார்த்துண்டான ஆகலம் அலாபத்த தென்பத கன்கு பென்கிப்புகும். கலாவாதுகிண்கலிடத்த ' அலா ஆர் ' என்டும் கிடுக்கையம் ; ஆகல கிடுக்கிய என்டு பொருகையம்.

ஒடுமொடுக்கு அலாபோர் அலாப—கன்னிகை கிருப்பும் பொருக்கை ஆழ்கார்த மது நிருவாக்கையே கொக்கையும் கடு ஒடுமொடுக்கு என்டுருத். நிருவாகமுருகிய இயற்கை—காது காலின் அழித்தபொக்கக்கடிய ஐக்கியமக்கையாக எப்போதும் கிடுமையிருக் கைகடிய ஐக்கியத்தகைப் பெருகும் என்றபடி. மதுவதம்—எப்போதும் கடியிருத்தல். இயற்கை—கன்னக ; ஐக்கியத்தோடு எப்போதும் கடியிருக்குத் தக்கமையகை கிடுப பிடுமொடுக இயற்கை. அப்படிப்பட்ட கிடுகையையும் தென்கியோர் குறிப்பு கெண்ட யாட்டாதாம்.

காயப்பெருகிதல்—ஐக்கியம் அலாபத்திருத்தாயும் அந்தந்த அதுபகிப்பதற்கு உதப்பான சக்தி பூர்ணமாக இக்கையிதும் பவகிக்கியே ; அந்த சக்தியும் உடவே கெட்டகைப் பெருகும் அப்போதும் கெண்டாக்கன் என்றபடி. காய—காயத்தகையது

• • • [ஹிந்தோத்திரம்] சிறப்பாட்டும் "தவியாத தெய்வத் தடவல்களும்" வாய்
 எவ்வென இவையுண்டென" என்ற பாவையொன்றின் மனத்தும் கிடக்கலாம்? என்ற மனே
 ரித்தார்; பாவையின் அழகத்திதழ் பார்த்தார்; அவர்க்கு எப்போதும் எப்போதும்
 பன்னாண்டு பன்னாதித்தாண்டு... உன் சொல்லு சொல்லி நிரூபிப்பே" என்ற எம்பெருமான்
 மருவடிவெழுத்து மன்னாசாஸனம் சொல்லாதபே சொல்லுகின்றான்;
 அகத்தியார்த்த 'இவர்களுடைய வாயொழியெயன்றே மெக்கு உத்தேசம்; இவர்களை
 இடைவிடாத எம்பெருமான் நிருவடிவெழுத்து மன்னாசாஸனமே பன்னாதித்தாண்டு
 சிவந்தான்; இது யிவ அழகாரிசிகந்தம்; இப்படிப்பட்ட போதபோக்கு மெக்கும் கிடக்க
 குமாவிக் கொள்கின்றேன்' என்ற சொல்லு, அப்படிப்பட்ட பாக்கியம் எய்க்குமா
 என்னென்று இந்ம்.

மனவையுடையது என்ற சொல்லி மனத்தையும் என்னுமையும் எம்பெருமான்
 உடைய பெருமையைப் பேசினார். "மன்தாய் படர் பொருளாதயின்பாற் செடுகவாந்த
 என்னையுடையவன்வா என்னுடையவன்வாந்தான் என்றே, தொன்மையுடையதோற்றிய
 குழகன் கித்திதே" என்ற பாவை இங்கு அழகத்தித்தேதும், சொல்லக்கொண்ட
 தம் அசோதவாக்கொன்றும் ஒத்தயிவாநபடி மறையுடைய கொத்தவாந்திதே, தேவ
 மறையுடைய குயத்திதே என்னித்தவையையா அகித்தோடு வளிக்கிடப்பவையுடைய இவ
 வந்தக்கொண்டென்றான் தானே வாயுயாமிருப்பவன் எம்பெருமான்.

தனித்த ஒரு தானு—தான் ஒரு தனித்தானே என்ற அகவியிப்பத. வித்தாதி
 என்னும் ஒரு வித்தாதி என்னும் ஒரு தனித்தானே என்றதும். சித்திதவாநாந் வறையாதி
 வாயுயுடையவான் வாயுயுடையவன்வாந்தான் என்றே மனத்தையும் எம்பெருமான் தானேயா
 மருவன் என்ற தெரிவிக்கப்பட்டதானிதே. உயிர்க் குடம் தனி மருவிய வந்தக்கொண்ட
 உயிற்றுமாயும் மேதொன்ற மனவையுடையது அமையவென்றும்; 'மனத்தே மன்
 உயிற்று வாயுயுடையதும், எவ்வாறு தடி தன்னிற் மருவியவன் வறையாவாயு
 மென்றும், குயவன், வாயு, அக்குடி மருவியவன் சித்திதவாநாந்மென்றும்
 சொல்லப்படும். வாயுயுடையவனாகின்றென்றும் இப்படிப்பட்ட வாயுயுடைய இயற்கை
 மென்றும் மனத்திடுகியவாநாந் வாயுயுடையதே உயிவாநாந்மென்றும்; எது வறையாதி வாயு
 யுடைய சித்திதவாநாந்? என்றதென்றி சித்திதமே; எம்பெருமான்ருளே மனவையு
 வாயுயுடையவனென்றபதே சொல்லுகின்ற சொல்லு. இதை இங்கு விதித்த பெருமான்.

மெக்கதும் என்பதற்கு, மேலே எழுந்த எந்த பொருள் சொல்லுகின்ற விதித்தவாநாந்
 சித்திதவாநாந். இங்கு விவாதுவாநாந் மூலக்கொ—"மேலென்றத பன்னென்றத; வறையு
 தது பொருளென்றதடி."

அதன்பொருள் என்றதே சித்திதவாநாந்மென்றதே வாயுயுடைய. இப்படிப்பட்ட சித்திதவாநாந்
 பொருள் வாயுயுடையவன்வாந்தான் என்றவாநாந் சித்திதவாநாந் மருவியவன்வாந்தான்
 வாயுயுடைய வாயுயுடைய சொல்லுகின்றவன். அதி, ஒருவருடைய குயத்தியாகப் பெருமையாதது.

அதாவது கருத்தியென்றும் வாயுயுடைய கருத்தியென்றும் கருத்தி இருவையு
 படுகின்ற. எம்பெருமான் தானே வாயுயுடைய கருத்தியென்றும் கருத்தியென்றும்; ஒருவன்
 வாயுயுடைய கருத்தியென்றும் வாயுயுடைய கருத்தியென்றும். அண்டங்குடி வாயுயுடைய தானே கருத்
 தியென்றதவாநாந் அது அதாவதுகருத்தி. இவ்வருவியவாநாந் வாயுயுடைய கருத்

என்ன அளத்தல்! என்ன கீழ்ப்பாட்டாக் கவியப்பட்டார். ஒரு கண்ணியமான இயற்கையான தயார்த்தம் பரிதாபம் முகவாரம்பப்போகையே, 'இப்பாலும் கண்ணாசைக் கட்டுவோம்' என்கிறார்; காரணம் அய்யகம்போகையே அளத்தல்பட்டுப் போகாமல் எம்பெருமான் தன்னை அடிமைப்பட்டிருக்கல் பெற்றிருப்பே! என்ன தம்முடைய பசுவாதிக்கு உகந்த பேருதேர் இந்நி.

கண்ணாசைப் பத்தெனே தேவநாதர்க்குக் காரணம் எம்மைப்போகையே பசுவாக ஆபத்தாகிற்று உன்னாவி எம்பெருமானுடைய நிருவாகமாக் கம்பித்தொழிப்பவர்களை யொழிய திறமுடைய ஆபத்தகங்கைத் தாம் பரிதாபிக்கவல்ல கைவ கத்தர்க்கைகள் என்பதை விவக்க யென்ற. 'இத்தத் தெய்வக்கொண்டதாம் திவ்யவாகத்திற் கம்பெருமானை நிருவதித்திற் பதக்கெட்டித்தவை காண்பின்' என்று. அக்காத் தெய்வக்கவையும் உய்யக்கொண்ட பரமபுருஷான ஸ்ரீமக்காராயணருக்கென்றி மற்றவர்க்கும் காம் அடிமைப்பட்டவர்களைக் கொல் என்பதை கவையம்.

கண்ணாசைக்கொடையதும் கன்றவிடத்தம் பெரியவர்க்காகித்தினை பருவிர்த்தெய்க—
"காதக வேலும் தோற்ற ஈகடையத் தரித்தக் கொண்டிருக்கக் கொடுத்தும் தர்மாவத் தானே காரணம் கண்ட தோற்றமடி. தாமது மடங்கித் தீர்த்த தரித்தே காரணமாகப் போகே ஸ்ரீவித்த கந்திரினை கருவியே தரித்த குந்தாம்" என்று. இதிக "நல்லமடங்கித் தீர்த்த" இப்பாதி திருந்தாக்க காரணத்திற்றுப் போகக் காரணத்தி; உகந்த குட்டை கமத்த கருத்திற் கவித்தகைப் பக்துத்தெய்க்கைத் தாக்கக் கடிப்படுதெய்க்கொண்டத திறக்க ஸ்ரீ தெரியாமல்வகையும் இவர்க்கு காரணமாக் இருப்பவர்க்கொன்ற பகரும் கிந்தத்தக் கொண்டதக்கைகள் தாமது குதவிய பூக்கை பெடுத்தக் குட்டிக்கொண்டு திரிவர்க்காம்; அப்படியே கெடுதலும் தான கந்தாரக்கடகொண்டதையும் காதகுதடிக்கைப் பகவதி க்கப்படுதெய்க் கன்பகதையும் திறந்தத் அருகருக்கொண்டதையும் 'இவன் உகந்தவாக இருக்கக்கடிய கவிதன்' என்று பகரும் கிந்தத்தக்கொண்டதையும் அருவிய கந்திரினை கவித் கிமித அவித்தான்போதும் கந்து ஒரு கிரோதமாக் அருவித்தெய்க்கையடி.

இத்தினை, அய்யகை கக்கி குதவிய அய்யகை கந்திரினை தன்னை கந்து காதவிக்கும் பதி அய்யகையக்க கொடுத்தொண்டு அதனும் கெடுகிறதம் கிதபெற்றிருப்பதற்காக் தரி கோதி கந்து கிரோதிக்கப்பட்டார். ஆக குதவியாகையுள்ள குந்த தெய்க்கைக் கொல் கனே மற்ற கோதாரோதகக்கை கிவித்தக் கொக்க வேண்டிவகை பற்றி குதவிய கவகை கவகையும் கவகைக்கட கந்து. கம்பெருமானை நிருவதித்திற்றுக்கொண்ட அடக்கெட்டித்த காதகபெற்ற பதார்த்தக்கை தாம் கார்ப்பொண்டு கொத்துவதும் கவக்குப் பெரும் காக் கெய்க்கிடு கந்தெய்க்கி கிவித்தினைக் கவித்தினையும் கவித்தினை கந்து கிவித்தினைக் கொத்துத் தொடக்கினைப் போதும்.

கித்தினை கவக்க கன்பகத்துப் பகவகையும் போகக் கொக்காம்:—(கீழ்க் கொக்க கவக்ககொக்காம்) கித்தி—கிவித்தினை அடிக்கை உகடயவகையக் கொண்டு, உகன்—கவகைத்தினை, கவக்க—உகன்கையடக்குப்படியாக் கன்பக ஒருவகை. உகன் கவக்க கன்றவிடத்த உகன்கையக்க கந்து பதம் கித்தி, கித்திவிய கவித்தினை—பகதக் குதவியகை கம்பெருமானை கிவித்தினைக்கொண்டு கவக்க கந்து மற்றொருவகை. மற்ற கவக்க கொக்க. ஆக கவக்க பதார்த்தக்கையும் கந்து தய்யகை நிருவதித்தி

தான் அடக்கிக்கொண்டு “பாசன் தனதுதாய் எழுந்தருளும் ஆலியின், மேன்து
கொண்ட மெய்யென்பர்” என்றபடி. தெருவந்தையடிமையி முகிழ்ச்சியாக நிற்றலுத்தனி
ரினெ கண்ணாத்த அந்நுத சத்தியாய்த் தீம்காராயன மூர்த்தியைத் தவிர்த்த வேறொரு
தெய்வத்தை காங் தெய்வமாகக் கொள்ளோம்.

“செந்தி மேற்கள்ளுறும் கிதைபொழியாய் காங்குகளும் கீட்டகங்காய், ஒந்
தறக்கை வெண்பகட்டொருகையு முகிழ்விட்டமையோர்தும், செந்திப்போர்க்கடகையன்
கிழங்காய்க் தாங்கிழங்கி உய்யக்கொண்ட, செந்திப்போரழியான் குணர் பங்குச்
செதொண்டர் கொடியவரே” என்றும், “அன்பென்கருமநியாரே எம்பெருமானுண்டு
யிழந்த எக்கிதேவர், அக்காதர் தாமுளரே” என்றும் (பெரிய திருமொழியில்) திருமக்கை
பாழ்வாராளிச்செய்த பாகையன் இங்கே அழகன்செய்தக்கை.

“மக்கையாண் சடைநிற் கவத்த கக்கை பார்ப்பதற் கே?.....அக்கண்ணுலமுண்ட
போது வெள்ளிலெழ் அகன்றதே? ஆகையாக் கைத்தி வேது தெய்வநிங்கியே” என்ற
பிள்ளிப்பெருமாளையக்கார் கிடுதிப்பாளாரும் குறிக்கொண்டதக்கை.

இத்திவ்யப் பிரபந்தம் பெரும்பாலும் எம்பெருமானுடைய பாதவந்தரபாத்தியே
கோக்குடையதென்ற உணர்த்தக்கை.

திருவிருத்தத்தினும் திருவாய்மொழியினும் ஆழ்வார் தம்முடைய திருவாமத்தை அரு
கிச்செய்தனர்; இப்பிரபந்தத்தின் அப்படி அருகிச் செப்புகின்ற எண்பதைக் காரணமாகக்
கொண்டு கிளர் சொத்துவதாவது—இத்திருவாரிசியம் இன்றும் பல பாகையங்கையுடைய
பிரபந்தமாயிருந்ததென்றும், காலக்கிரமத்தின் கிள பாகையன் கோவித்தவிட்டன வென்றும்
சொத்துகொள்கன்; எம்மாழ்வாராளிச்செய்த காங்கு பிரபந்தக்களும் இத்தரு அடுத்ததான
பெரிய திருவந்தரநிதும் ஆழ்வாருடைய திருவாயம் அருகிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றியா
கையாக் இது கோரது. அத்தரித்தொடையாக அமைந்த பிரபந்தங்கள் எக்கைவந்திதும்
முடிவு பாகைத்தின் அத்தரும் முதற்பாளாத்தின் ஆதியும் ஒன்றாக அமைப்படி அருகிச்
செய்யப்பட்டிருப்பதையோக் இப்பிரபந்தத்தின் அமைபாகையாக் இதைக்கொண்டு இதின்
கிள பாகையன் கோவித்தவிட்டனவென்ற சொத்துவர் கிளர்; அதையும் கோரது; அத்தரி
செய்யுளின் அத்தமே முதற்செய்யுளின் ஆதியாக அமைபவைத்தக் கண்டவித்தல் என்.
தமிழர் சொக்கிவைத்திருக்கையாக் இப்பிரபந்தம் கண்டவித்தவாகையாக் கண்ட சொக்கையாத்
தனியொழிய பாகையன் கோவித்தன என்றக் பொருத்தமாயிட்டது. ஆகவே இப்பிரபந்
தம் பூர்ணவென்றே கொணர்த்தக்கை. (9)

ஆழ்வார் திருவடிமேலே என்மம்.

ஸ்ரீ கால்கி பிரதிகாதி பவக்காய்

அண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றிய

திருவாரிசியுணர் முற்றுப்பெற்றது.